

**КОНВЕНЦИЈА
ИЗМЕЂУ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ
ЈУГОСЛАВИЈЕ И КРАЉЕВИНЕ БЕЛГИЈЕ О ПРИЗНАЊУ И ИЗВРШЕЊУ
СУДСКИХ ОДЛУКА О ИЗДРЖАВАЊУ**

Влада Социјалистичке Федеративне Републике Југославије

и

Влада Краљевине Белгије,

у жељи да обезбеде, у односима између две државе, признање и извршење судских одлука о издржавању споразумеле су се о следећем:

Члан 1

1. Ова конвенција се примењује:

- а) на судске одлуке донете у области обавеза о законском издржавању,
- б) на судске одлуке о разводу брака уколико се њима решава о издржавању,
- ц) на поравнања закључена пред судом у току спора о издржавању или пред надлежним старатељским органом и
- д) на јавне исправе којима се утврђује сагласност о издржавању.

2. Ова конвенција се не примењује на судске одлуке којима се привремено до окончања судског спора одређује износ издржавања.

Члан 2

1. Судске одлуке донете на територији једне од држава уговорница признају се и проглашују извршним на територији друге државе уговорнице без преиспитивања суштине, ако испуњавају следеће услове:

- а) да је суд био надлежан на основу члана 5. ове конвенције,
- б) да се одлука не може више побијати редовним правним леком.

2. Да би одлука била проглашена извршном, треба осим тога да буде извршена на територији државе у којој је донета.

Члан 3

Одлука због изостанка признаће се и прогласити извршном само ако је акт којим је покренут поступак уредно достављен или саопштен изосталој странци и ако јој је остављен довољан рок за одбрану.

Члан 4

Признање и извршење судске одлуке одбиће се у једном од следећих случајева:

- 1) ако је очигледно у супротности са јавним поретком замољене државе,
- 2) ако је спор између истих странака заснован на истим чињеницама и у истој ствари:
 - а) у току пред судом замољене државе као првим судом пред којим је покренут спор или
 - б) довео до доношења одлуке у замољеној држави или
 - ц) довео до доношења одлуке у некој другој држави и ако су испуњени услови за њено признање и извршење у замољеној држави,
- 3) ако је одлука донета против лица чије пребивалиште и боравиште није познато и које је из тих разлога у поступку заступао искључиво старалац.

Члан 5

У смислу ове конвенције надлежним се сматра суд државе у којој је донета одлука уколико је испуњен један од следећих услова:

- а) ако је у време кад је поступак почео тужени имао своје пребивалиште или уобичајено боравиште на територији те државе,
- б) ако су тужилац и тужени имали своје последње заједничко пребивалиште или заједничко уобичајено боравиште на територији те државе и ако је тужилац задржао пребивалиште или уобичајено боравиште до тренутка кад је поступак почео,
- ц) ако су тужилац и тужени држављани те државе,

д) ако се тужени подвргао надлежности суда који је донео одлуку, било изричито било упуштањем у расправљање о главној ствари, а да није истакао приговор ненадлежности суда.

Члан 6

1. Поступак за признавање и извршење судске одлуке регулише се законом замољене државе, осим ако овом конвенцијом није друкчије одређено.

2. Захтев за егзекватуру саставља се на језику предвиђеном законодавством замољене државе.

Члан 7

1. Странка која тражи признање или извршење судске одлуке поднеће:

а) оверени пропис одлуке који садржи све услове потребне да буде веродостојан,

б) исправе којима се потврђује да одлука испуњава услове предвиђене чланом 2. став 1. тачка б), а према околности случаја и услова из члана 2. став 2,

ц) исправу, уколико се ради о одлуци због изостанка, којом се утврђује да је акт о покретању поступка уредно достављен или саопштен изосталој странци,

д) превод горе наведених исправа, на једном од језика замољене државе, оверен од стране заклетог тумача.

2. Поднете исправе ослобођене су легализације.

Члан 8

1. Одлука о егзекватури даће се, како за већ доспеле износе издржавања тако и за износе који ће доспети.

2. Судске одлуке којим се мења износ издржавања признају се и извршавају сагласно одредбама ове конвенције.

Члан 9

Поравнања закључена пред судом или старатељским органом као и јавне исправе, наведене у члану 1. које су извршене у једној од држава уговорница, биће проглашене извршним у другој држави под истим условима као и судске одлуке наведене у овој конвенцији у мери у којој се ови услови могу на њих применити.

Члан 10

1. Странка која је ослобођена од плаћања трошкова поступка у држави чији је суд донео одлуку уживаће ово ослобођење и у поступку за добијање одлуке о егзекватури. Исправа о ослобођењу од плаћања трошкова поступка приложиће се уз захтев за егзекватуру.

2. Никаква кауција или депозит, без обзира на њихов назив као гаранција за плаћање трошкова поступка не могу бити због држављанства, одређени странци која тражи егзекватуру.

Члан 11

Државе уговорнице се обавезују да олакшају трансфер износа одређених за издржавање као и износа трошкова насталих у поступку егзекватуре.

Члан 12

Ова конвенција се примењује без обзира на држављанство странака.

Члан 13

У примени ове конвенције језици држава уговорница су:

за Југославију: српскохрватски, хрватскосрпски, македонски и словеначки

за Белгију: француски и низоземски.

Члан 14

Ова конвенција се примењује и на првостепене судске одлуке донете у току две године које претходе датуму ступања на снагу Конвенције, као и на закључена поравнања и издате јавне исправе у овом року.

Члан 15

1. Ова конвенција подлеже ратификацији.

2. Ратификациони инструменти биће размењени, у Бриселу, што је могуће пре.

Члан 16

Ова конвенција ступиће на снагу шездесети дан после размене ратификационих инструмената.

Члан 17

Ова конвенција је закључена на неодређено време и остаје на снази годину дана рачунајући од дана када је једна од држава уговорница буде писмено отказала.

Сачињено у Београду, 12. децембра 1973. године у два примерка на српскохрватском и француском језику с тим што су оба текста подједнако веродостојна.